

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Determinism și nedeterminism

În viață rolurile sunt determinate dinainte, persoanele nu sunt.

Conferința din 28.07.1982

Lectura meditației zilei.

Evident, totul se poate întâmpla, cel de-al treilea război mondial, revoluții, cataclisme, etc... Dar dacă lumina va crește în lume, și la acest lucru lucrăm noi, omenirea va scăpa de distrugere. Evenimentele nu sunt determinate în mod absolut, ele sunt susceptibile să se schimbe, după viața oamenilor. Dumnezeu nu este crud, nu este călău, nu din plăcere decretează El cataclisme, care, odată decretate de El, nimeni nu le poate opri, nu există destin absolut pentru o persoană sau pentru lumea întreagă. Oamenii au fost creați cu un anumit liber arbitru și dispun ei înșiși de viitorul lor. Dacă trăiesc în dezordine și nebunii, declanșează curenți nocivi și atunci cu adevărat legile naturii, care sunt legile dreptății, îi conduc la catastrofe; acest lucru este matematic, dar dacă ei se liniștesc, vor putea proiecta împrejurul lor forțe armonioase și echilibrul naturii, nefiind perturbat, devastările nu se mai produc.

Iată o pagină care nu este foarte clară, vom găsi chiar contradicții față de cele învățate în viață, asupra a ceea ce se spune despre destin, fatalitate și chiar în astrologie, deci trebuie să vă explic cum sunt lucrurile în realitate. Bineînțeles există lucruri determinate, hotărâte, nu există dubiu, iar cei Douăzeci și Patru de Bătrâni se ocupă de acestea. Dar trebuie să explicăm acum. Când lucrurile sunt hotărâte și când nu sunt în întregime, când sunt neschimbătoare și când le putem schimba. Vă puteți aminti cine era profetul care a prezis că Ninive va fi distrusă. Bine, bine, bine, veți găsi acestea în Biblie, dacă aveți timp.

Atunci amintiți-vă pentru a vă putea explica mai bine, pentru că sunt probleme foarte, foarte grele, foarte puțini oameni le cunosc. Chiar îmi amintesc că, într-o zi a venit un "Nemuritor" la mine, un academician care a rămas trei ore, poate pentru a mă contamina să devin nemuritor, dar eu am preferat să fiu muritor, vedeți... Deci, în discuția noastră am avut destule subiecte, multe probleme, puncte de atins, dar am ajuns, ah, la Iuda, cum Iuda a fost predestinat, determinat să-l trădeze pe Iisus ! Este un subiect, bineînțeles, pe care chiar "Nemuritorii" nu-l cunosc bine, trebuie să devină muritori pentru a-l cunoaște. Atunci eu i-am explicat, i-am spus: iată, scrieți cărți formidabile, produceți chiar filme, creați filme minunate, dar cum se face că acest subiect nu este chiar

pentru dumneavoastră, și totuși este clar. Că există decrete, da, de exemplu pentru a juca o piesă într-un teatru, există un scriitor care pregătește rolurile, subiectele, totul, evenimentele sunt deja determinate, dar cine va fi persoana care va prelua cutare sau cutare rol, acest lucru nu este încă determinat, pentru că se întâmplă ca o persoană predestinată să fie bolnavă și atunci se va căuta o alta, dar rolul este determinat, rolul. Aceasta înseamnă că există Împărăția lui Dumnezeu, că Epoca de Aur va veni, că un anumit eveniment va fi, eh, da dar cine va realiza toate acestea, nu este încă definit. Și chiar și pentru Iuda, v-am spus-o, era cineva predestinat să trădeze, dar printre cei care trebuiau să-l trădeze pe Iisus era căutat cel mai convenabil, cel care corespundea rolului. Ei bine s-a căzut asupra lui Iuda Iscarioteanul, pentru că el răspundea cerințelor, dar el nu era predestinat fiindcă el se putea schimba, se putea ameliora. Da, dar pentru ca rolul să se execute, se va găsi un altul. Pentru a găsi un director, un șef, ei bine, sunt mai mulți candidați, peste tot, pentru tot felul de lucruri, pentru Miss Univers, chiar, sunt destule fete care se prezintă, da, și se alege, nu-i așa, unul, doi sau trei, sau mai mulți.

Deci vedeți, rolul este determinat, da. Ca de exemplu în tren, priviți trenul. El este predestinat să meargă dintr-un loc într-altul, să parcurgă un anumit traseu, da, dar persoanele dinăuntru sunt libere să se plimbe, să meargă înapoi sau să sară din tren, să nu meargă acolo unde... Dar trenul este predestinat, el are drumul său. De exemplu vaporul care navighează acum, acolo sunt unii care se pot îneca, se pot arunca în apă și oare care este acest vapor ? Este pământul ! Pământul este un vapor care navighează în ocean, în oceanul cosmic. Atunci, există o anumită libertate pentru persoane, pentru indivizi, dar nu există libertate pentru colectivitate, adică pentru partea întreagă a unui lucru. Poporul, de exemplu, poporul este determinat, destinul este determinat deja. Veți spune: "Dar ne-ați spus că el se poate schimba". Ah, se poate schimba, dar după viața indivizilor care-l compun. Dacă ei devin proști și criminali, ajung întunecoși și schimbă destinul țării lor. Deci țara depinde de locuitori, iar dacă locuitorii se schimbă, se ameliorează, eh, țara va fi mai bună.

Acum, să vedem puțin aceasta, fiindcă este foarte, foarte complicat, când a fost hotărât și când nu, adică când ne putem schimba. Pentru că anumite decrete nu se schimbă, iar altele se pot. Acest lucru va fi imediat clar. Ah, dacă mă ascultați cu atenție, dacă lăsați totul deoparte, ah, va fi foarte important pentru voi, foarte important.

Să vedem acum libertatea. Ei bine, nu suntem liberi, nu suntem cu adevărat liberi, da. De ce ? Ei, uitați-vă la animale, sunt ele libere ? Ei nu, ele sunt sclavele instinctelor lor, iată, al evoluției lor, nu au deci nici o libertate, decât una foarte mică, da, chiar atunci când trebuie să se salveze, sau când trebuie să-și îndeplinească îndatoririle conjugale, ei bine, ele le fac la o perioadă determinată, nu ca oamenii care le fac zi și noapte, ele le fac numai când este nevoie, deci ele sunt înțelepte, mai pure, mai sfinte decât oamenii. Pentru că oamenii, zi și noapte, nu fac decât aceasta. Și când ajungem la oameni, ah, există

puțin mai multă libertate ! Și ce este această libertate, dat fiindcă li s-a dat puțin mai multă inteligență decât animalelor, care o au numai în sentimente, în pasiuni, în... Deci în domeniul intelectual oamenii au mai multă libertate, dar nu completă, pentru că și atunci când sunt împinși de diferite lucruri și când se spune: “Sunt liber, am ales aceasta și aceasta”, în realitate ei au ales împinși de lucruri din interior, nu erau ei înșiși, nu era conștiința lor, ei erau obligați. Cum omul era neștiutor, gândea că este liber, el a ales, dar în realitate au fost dorințele lui, pasiunile lui, instinctele care l-au împins. Dar unde este atunci libertatea ? Ah, când se merge mult mai sus, încă și mai sus, la supraoameni, apoi la Îngeri și mai apoi la Arhangheli... Deci mergând din ce în ce mai sus, vedem că numai Dumnezeu este liber, iată.

Și tot așa v-am explicat că existau trei legi, trei legi... În trecut v-am vorbit că Inițiatii au găsit, au descoperit, că prima lege se numea legea obligației, adică a necesității, acolo unde se află animalele. Cei care se găsesc în necesitate nu sunt liberi, sunt împinși, este obligatoriu, este necesar, nu pot face altfel. Și apoi există o lege a libertății, a voinței libere, unde putem face puțin, putem alege, da, nu tot, numai puțin. Și apoi este legea providenței. Atunci cei care trăiesc în legea providenței sunt liberi, nu în mod absolut, bineînțeles, fiindcă am spus că numai Domnul este în întregime liber, iar noi ceilalți, noi toți, suntem influențați sau de către vânt, sau de către natură, sau de către stomac, plămâni, de către animale, flori, insecte, cer, stele, chiar și de către soare, suntem influențați și nu avem libertatea absolută. Chiar atunci când alegem, în aparență suntem liberi, dar în realitate, când analizăm faptele, vedem că am fost împinși de cutare dorință, de vreun viciu sau o slăbiciune.

Acum există o concluzie, cu cât ne apropiem de vârf, cu atât ne degajăm de partea instinctivă, de partea animalică; cu cât urcăm spre înălțimi, către cer, către Tatăl Ceresc, cu atât devenim mai plini de dezinteres, de iubire impersonală, de frumusețe, generozitate, cu atât devenim mai liberi fiindcă ne apropiem de divinitate. Și fiindcă numai Tatăl Ceresc singur este liber, cu Hristos și Duhul Sfânt, bineînțeles,... atunci El se manifestă în noi, suntem liberi în măsura în care Cerul se manifestă prin noi, nimic mai mult. Vedeți, deci, aceasta nu s-a explicat încă, ne imaginăm că propoziția “Eu sunt liber” înseamnă tot. Oh, lá, lá, câtă ignoranță, da ! Suntem liberi atât cât Domnul se manifestă prin noi, da, da. Și vedeți de ce, dragii mei frați și surori, dacă vreți să fiți liberi, cu toții, nu trebuie să vă înșelați, să vă iluzionați, să vă imaginați că și sunteți. Oh, lá, lá, lá, lá, câtă neștiință, vă asigur că lumea întreagă zace în această neștiință. Da, suntem liberi în măsura în care Dumnezeu se manifestă prin noi, adică ce este Domnul Însuși ? Ei bine, Domnul nu este altceva decât iubire, bunătate, puritate, cinste, justiție, adevăr. Ei bine altfel, altfel nu ni-l putem imagina pe Dumnezeu, nu putem ști cine este Dumnezeu. Dumnezeu se manifestă așa, ca lumină, ca forță, ca eternitate, ca bunătate, ca sacrificiu, da, altfel Domnul nu poate fi cunoscut, ceea ce este El. Deci aceste lucruri se manifestă prin cineva, atât cât Domnul trăiește în el, da, da.

Să urmărim acum problema hotărârilor. Trebuie să vă explic ceva. Dacă un om continuă mult timp să acționeze în mod criminal, negativ, să distrugă, să încalce legile, ah, la un moment ceva se declanșează și iată hotărârea, destinul său este determinat și se poate executa cu precizie, da. Deci există decrete. Dar să presupunem că, înainte de decretare, înainte de rezultate, omul se liniștește, devine conștient, vrea să se schimbe și decretele rămân încă, da, până când eforturile sale devin cu adevărat constante, puternice, intense, încât el ajunge să le demoleze. Da, dar acest lucru este foarte rar. Odată decretate de cei Douăzeci și Patru de Bătrâni, foarte, foarte puțini oameni reușesc să schimbe aceste hotărâri, pentru că aceste decrete sunt o consecință a unor evenimente de demult, aceleași, aceleași, atunci... Este formidabil. Se pot schimba multe lucruri, dar vă trebuie o voință, o constanță da, o continuitate, o dragoste, o abnegație, de a accepta acum modalitatea de plată, toate suferințele pentru a schimba aceste decrete. Ei da, dar nu mulți pot continua, se descurajează, se plictisesc, se dezamăgesc, iar decretele se împlinesc. Priviți acum spre omenire. Ei bine, că ea trece prin cele mai mari frământări a fost deja decretat de cei Douăzeci și Patru de Bătrâni. Și cum pot fi schimbate acestea ? Trebuie să existe mai multe persoane ca noi în lume, făcând această muncă, pentru a schimba ceva, a schimba aceste decrete. Și chiar eu, care am o încredere, o credință, nu cred prea mult, vedeți, da. Fiindcă majoritatea care comite crime e atât de mare, există atâtea încălcări ale legilor, lucruri care distrug tot ce este sacru, sfânt, chiar și în... Ei nu respectă nimic, nimic, nimic, nu există nimic sfânt și de aceea insist eu să fim mai numeroși, pentru a continua, pentru a schimba, în sfârșit, acest echilibru, pentru că echilibrul balanței este ceva teribil. Trebuie acum mult mai multă lumină și iubire, pentru că ura, răutatea, cruzimea sunt mult mai grele, trebuie să redresăm această situație..., trebuie făcute eforturi. De aceea eu insist, dar nu sunt mulți care m-ascultă, nu sunt mulți, ei au alte treburi, mai interesante și iată de ce nu există lucrători, iar decretele se realizează, da.

Să luăm exemplul unui om obișnuit, ei bine, el nu poate să-și schimbe horoscopul său, care este predestinat. Ei da, dar el lucrează diferit, ei, chiar și în horoscoape se pot schimba unele lucruri, iar astrologii n-au prevăzut acestea, n-au vorbit și n-au crezut, pentru ei ceea ce este determinat este și împlinit. Și atunci de ce vă sfătuiesc că într-o anumită zi nu trebuie să ieșiți afară, pentru că va fi... Iar voi veți fi la adăpost și a doua zi se va întâmpla ceva sau puțin mai târziu. De ce dau sfaturi dacă totul este determinat absolut. Ei cred, și nu prea cred. Deci problema nu este prea clară nici în mintea astrologilor, ca și în cazul Iisus și Iuda. Deci rolul era determinat, trebuia ca El să fie trădat de cineva care nu era determinat, Iuda nu exista încă, pentru că aceste lucruri au fost determinate înainte de nașterea lui Iisus și a lui Iuda. Deci putea exista un alt Iuda, dar cum el convenea, a fost ales, după... Vedeți, deci. Rolurile sunt fixate, dar nu persoanele care trebuie să le și joace. Ca și în cazul alegerii regilor, miniștrilor, lui Miss Univers..., rolurile sunt determinate.

Vedeți dar, că noi toți suntem niște artiști, în teatrul care este lumea și ne putem schimba rolul, dacă nu vrem să fim un criminal, un asasin. Ei da, dar trebuie muncit cu o ardoare, cu... pentru a avea un alt rol, iar pe al nostru un altul va veni să-l ia, pentru că există atâția oameni pregătiți pentru același rol. Acesta ar fi un adulter, există atâția corupători și atâția escroci. Atunci nu este greu de găsit pe altcineva, da. Acum mă voi opri puțin, deși este un subiect cu adevărat interesant, de gândit. Pentru că dacă eram liber, de ce nu ajungem să rezolvăm toate problemele, să învingem toate dificultățile. Deci nu suntem cu adevărat liberi ! Ne împiedicăm adesea. Dar și contrariul este adevărat. Avem la ce să reflectăm.

Pentru că, să presupunem că omul nu este liber, Dumnezeu l-a creat ca pe un manechin, un robot, pe pământ cam așa este, cu toate cerințele din Evanghelie, din Biblie adresate lui, de a face așa și așa, Bunul Dumnezeu îi cere lucruri de făcut, de executat, dar de ce, când el nu este liber ? Și de ce el este chiar pedepsit, când nu este liber, el nu trebuie pedepsit. Pedepsiți voi un robot, o mașină ? Deci sunt probleme de reflectat, da. Dumnezeu n-a vrut să-l lase pe om așa și i-a dat o anumite libertate. La început omul a avut-o dar părăsind lumina, paradisul, a devenit din ce în ce mai sclav, înlănțuit în circumstanțe, în influențele lumii și și-a pierdut libertatea, dar totuși o mică parte i-a rămas. Altfel totul n-are sens. De ce se spune că trebuie pedepsit, în infern, ars acolo în foc, când... da, când el nu este liber. Este un subiect despre care vă pot vorbi ore întregi, fiindcă a fost un subiect care m-a interesat mult, mult, mult, unde îți poți reproșa și unde nu, tot ceea ce depinde de tine, de voi și ceea ce nu, oh, lá, lá, lá, sunt lucruri foarte importante de clarificat. Și tocmai aici este o vraisețe, un întuneric, o ignoranță, da, asupra acestui subiect. Chiar și acum, explicându-vă aceste frânturi, nu sunt sigur că este clar, clar, clar în mintea voastră, trebuie să revenim asupra acestui subiect libertatea. Pentru că, v-am mai spus-o în trecut, mulți filozofi s-au ocupat de această problemă, determiniști și nedeterminiști, acesta numindu-se determinism și nedeterminism. Determiniștii spuneau că nu suntem liberi, nedeterminiștii, că suntem. Nu au dreptate nici unii, nici alții, amândoi se înșală ! Vă explic, iată. Nici unii, nici alții nu se găsesc în adevăr. Deci există ceva între ei. Și cum spuneam... Luăm numai o imagine, iată. Pentru mine claritatea se află mereu în imagine, vă pot da mai multe imagini, dar timpul ne presează.

Să luăm, de pildă, o piatră, da, o piatră, un bloc. O puneți la ecuator și o cântăriți, îi aflați greutatea. O puneți la polul nord și o cântăriți și acolo, oh, și ce veți constata, ea este mai grea la poli și mai ușoară la ecuator. De ce ? Vă explică fizica, pentru că ea este puțin mai departe de centrul pământului, la ecuator este mai departe iar la poli mai aproape, fiindcă este aplatizat pământul, ah, câteva grame... Ei da, dar savanții nu trag concluzii, aceasta toți savanții o știu, nu este ceva nou, da, dar eu trag concluzii. Să presupunem că ridicăți piatra în spațiu într-un fel anumit, cu cât ea se îndepărtează de pământ cu atât devine mai ușoară, până într-un loc unde nu mai cântărește deloc și apoi ea zboară către

soare, fiindcă soarele o atrage cel mai mult. De altfel astronautii v-au povestit cum înoată în cosmos... cum obiectele nu mai au greutate, o știți acum, bine. Și de ce să nu tragem o concluzie ? Cu cât urcați, cu atât vă detașați de lucrurile terestre, pământul nu vă mai poate atrage ca în trecut, deveniți mai ușori și vă apropiați de soare, de lucrurile cerești, soarele vă atrage.

Atunci, vedeți, toate conferințele despre meditații, contemplații și rugăciuni, despre renunțare, sacrificiu, sunt adevărate, da, noi nu mai cântărim, devenim ușori și mergem spre înălțimi. Ei bine, oamenii cunosc acestea pentru obiecte și nu au interpretat-o la fel pentru cazul lor. De ce să ne cramponăm mereu de pământ, suntem grei, cântărim, suntem înmormântați ! Iată ceea ce oamenii cunosc: cum să fii înghițit de lucruri, de obiecte... înrobit, îngropat, oh, lá, lá. Iar de a dori să iasă, să se elibereze, nu-i interesează, le place să rămână legați, este formidabilă natura umană. Tot ceea ce v-am spus până acum a avut ca scop eliberarea voastră, degajarea, detașarea de anumite lucruri. Vedeți acum cât de logice devin lucrurile, clare, științifice, matematice, ei, deci eu nu vă înșel, nu v-am înșelat niciodată, de altfel.

Bojiata lubov razrechva vsitchkite problemi,
Bojiata lubov razrechva vsitchkite problemi,
Bojiata lubov razrechva vsitchkite problemi,
(Dragostea de Dumnezeu rezolvă toate problemele)

Un minut de meditație.

- -